

Als het nacht is, is het **donker**,
pikkedonker om je heen.
Mama zegt: „Je moet gaan slapen,“
maar ik voel me zo alleen.
Ja, m'n bed ligt vol met beesten;
Pipo, pop en teddybeer,
maar daar kan ik niet mee praten . . .
zachtjes praat ik met de Heer:

„Mama zegt: 'U hoort mij altijd',
lieve Heer, ik hoor U niet.
Ook al is 't nu pikkedonker,
'k weet dat U mij toch wel ziet.
Wilt U 's nachts dan voor me zorgen?
Dan doe ik mijn ogen dicht.
Morgenvroeg word ik weer wakker,
dan is 't buiten alweer **licht**.“